

RADMILO GOJGIĆ ZAKOPAN JE KAO PSETO

Kruševac, krst na Bagdali, gde se nalazi i spomen ploča:

"Pripadnicima Rasinskog i Jastrebačkog korpusa koji su pali u borbi protiv okupatora Kraljevine Jugoslavije, kao i svim čestitim Srbima i svestenicima koji su posle rata zajedno sa četnicima pobijeni na ovom mestu od strane komunističkih zlikovaca", (slike Vojvode Dragutina

Keserovica i Djenerala Draze Mihailovica).

„Vuko, hranu mi nemoj više donositi. Prilazi kraj života. Komšiluku se zahvali što svoj mladi život prerano dajem. Radeta mi dovedi da ga tata poslednji put vidi i čuvaj ga i voli kao što sam ga ja voleo.“

Na poledini izgužvane hartije u koju je bila umotana hrana, napisao je to Sekula Gojgić. Imao je 29 godina i dva metra visine. Oficir kraljeve garde. Oktobar, 1944. godine, odmah posle oslobođenja Kruševca.

Beba je spavala u kolenki kad su došli po njega. U gluvu noć. Kuća u centru Kruševca. U dugačkim gaćama, golog do pojasa, proveli su kroz grad.

Vodili su dvojicu po dvojicu. Tukli su ih maljem po glavi da ne puštaju glas. Hrabrije komšije puštale su glas iz tmine mračnih prozora: „Srbi nemojte ubijati Srbe...“

- Hapsili su ga dva puta i puštali - priča nam Radmilo - Rade Gojgić, sin. - Treći put kad su ga odveli, više se nije vratio.

A puštali su ga, priča, jer su morali. Ništa mu nisu našli. Nikakav zločin. Bio je čestit vojnik. Bio je pun života. Voleo je svoju Vuku, svog Radeta i Srbiju.

- Čim ga puste iz zatvora, išao je u kafanu da se napije, iako nikada nije pio. Onda je tako pripit procedio psovku. Psovao im majku komunističku. Vikao je „živeo kralj“! Takav je bio moj otac - ne skriva Rade.

Sekula je bio zatamničen u zatvoru gde je sada Kruševačka gimnazija. Ubijen je bez suđenja. Po kratkom postupku.

Grob nikad nije pronađen. Zakopan je kao pseto. U noći, u šumi. Kao da nikada nije postojao. Vojni sud je posle ubistva objavio presudu - „na smrt“!

- Rastao sam bez oca. Volela me majka kako joj je moj Sekula i rekao. Hteo sam da budem vojnik kao on. Ali, komunisti mi nisu dozvolili da se upišem u vojnu školu jer mi je otac „bio zločinac“ - priča nam Rade, diplomirani pravnik, koji danas živi u Beogradu.

Rade danas ima 65 godina. Njegov otac Sekula video ga je poslednji put pred streljanje. Donela ga majka Vuka u posetu, kako joj je muž i napisao. Poljubio ga je poslednji put. Četrnaestomesečna beba je toplo tatu gledala. Poslednji put.

KOSTURNICA

MOJ otac je najverovatnije zakopan u masovnoj grobnici Pakašnica kod Kruševca. U mestu Velike šumice, gde je odmah posle zločina na kostima podignuta kasarna - priča nam Radmilo Gojgić.

- Sada je na tom mestu obraslo rastinje. Ali usred rastinja, u šumi, postoji jedna nestvarna čistina bez trave, ispod koje se nalaze leševi oko 6.000 ubijenih ljudi. To mesto je osveštano. Moja velika životna želja je da se tu podigne i kosturnica. Da zapalim sveću mom ocu Sekuli - kaže sin Rade.

P. VASILJEVIĆ